

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

א קעניג אין קלעם

אזוי איז טאקע געווען. עס זענען אריבער א וואך, און צוויי וואכן. שרוליק'ס צייכענעס זענען געווען וואונדערבאר. ער האט געהאט פיל הצלחה און סיפוק. ער איז געשטיגן אויפ'ן לייטער פון הצלחה אין גמרא און ער האט זיך מחיה געווען דערמיט. זיינע חברים האבן געזוכט צו זיין זיין חברותא, און געבויט מיט אים פיינע קשרים. צוליב זיין גרויס הצלחה, זענען חברים געקומען כאפן א פינק פון זיין ברענענדיגן התלהבות. שרוליק איז געווארן דער אדרעס פאר שאלות. איבער אלעם האבן די חברים הנאה געהאט פון די גאלדענע שורות אין זיינע סכומים, וואו אלעס איז געווען קלאר און מסודר: א קשיא מיט א תירוץ, א שאלה מיט א תשובה.

און דעמאלט איז עס געשען. א קלוגע און כיטרע אינגל, אויפגעגעסן פון הנאה, האט געפונען א טעות אין איינע פון די שורות אין זיין העפט. ער איז צוגעגאנגען צו שרוליק מיט א טענה: "דאס איז א גרייז! דו ביסט אינגאנצן נישט מדייק!" דאס אינגל האט זיך ארומגעדרייט און ארויסגעלאזט א שלעכט נאמען אויף אים, ער האט געהאלטן אין איין אריינארפן זיין נאמען צווישן די קינדער'ס שמועסערייען און זיי געווארנט: "שרוליק? ער איז נישט אזא תלמיד חכם ווי מען מיינט!"

שרוליק'ס הארץ איז צעשאסן און צעפיצלט געווארן אויף טויזנטער שטיקער. אין איין רגע איז אלעס פארלאשן און פארברענט געווארן. נישטא קיין חשק - איז נישטא קיין הצלחה. נישטא קיין שמחה - איז נישטא קיין לערנען.

אין א ווייטאגליכן שמועס האט ער דאס דערציילט פאר זיין טאטע. און זיין טאטע האט אים פשוט געעפנט די מעשה און אים אנטפלעקט דעם סוד: "אזוי גייט עס. יעדער איינער פאלט צומאל אראפ פון זיין בענקל. ווער עס ווייסט וויאזוי צו בלייבן פרייליך אפילו אין שווערע צייטן און דורכפעלער, און זיך מחזק זיין אפילו ווען זאכן גייען נישט ווי געוואונטשן, דער איז ראוי אז די מלוכה זאל זיך צוריקקערן צו אים גאר בקרוב. שטארק זיך אין דיין מצב, שרוליק! אזוי וועסטו מצליח זיין און שטייגן העכער און העכער."

מיט בליציגע אויגן, א שמייכל אויפ'ן פנים, א פרייליך הארץ און א רירנדע שטימע. אט, נאך לאנגע חדשים, דערנענטערן מיר זיך ענדליך מיט גרויס פרייד צו לערנען די דרייצנטע מעשה פון ספר ספורי מעשיות - די לעצטע מעשה פון די "זיבן בעטלערס". ווי ס'איז באקאנט, האט דער הייליגער רבי געזאגט: "ווען איך וואלט גארנישט געוואוסט, בלויז די דאזיגע מעשה, וואלט עס שוין געווען א גרויסער חידוש!"

דער רבי דערציילט פון א מלך וואס האט איבערגעגעבן די מלוכה פאר זיין איינציגסטן זון נאך ביי זיין לעבן, און ער האט געמאכט א גרויסע סעודה לכבוד דעם זון. אינמיטן, ווען די שרים און אלע געסט זענען שוין געווען זייער פרייליך, האט דער מלך זיך אויפגעשטעלט און געזאגט פאר זיין זון:

"אזוי ווי איך בין א שטערן-זעהער, און איך זע פאראויס אז ס'איז דיר באשערט אראפצוגיין פון בענקל, זע אז דו זאלסט נישט אריינפאלן אין יאוש דעמאלט ווען דו וועסט פארלירן דיין קרוין; נאר פארבלייב בשמחה!"

זונטאג אינדערפרי, זענען די קינדער אויפגעשטאנען פרי איבערראשט און פרייליך. וואס איז היינט אנדערש פון יעדן טאג, אז עס שיינט אזא גרויסע שמחה אויף זייערע פנים? היינט גייען זיי ארויף א כתה! זיי וואקסן אונטער! - פון כתה ז' צו כתה ח'. דאס יאר וועלן זיי האבן אלס מלמד רבי הלל, וואס איז באקאנט מיט זיין אויסערגעווענליכן טאלאנט צו באצויבערן די קינדער מיט די סוגיות הגמרא.

צווישן אלע קינדער איז שמעון נתן געווען באזונדער איבערראשט. אין זיין האנט האט ער געהאלטן א העפט פאר חידושי תורה כדי אויפצושרייבן די סכומים פון די סוגיא. א נייע בלויז פגע איז געווען אין זיין טאש, בלייען און מעקערס אין זיין קלמר, און איבער אלעם: א שטארקע רצון זיך צו איינהערן צו רבי הלל'ס שיעורים. "דאס יאר וועט נישט זיין ווי פאראנאר," האט ער געזאגט פאר זיין מאמע. "איך וועל פרויבירן צו הערן יעדעס ווארט און גוט פארשטיין. אויב נישט, וועל איך גלייך פרעגן רבי הלל..."

ספּוּרי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"ג - די זיבן בעטלערס (1)

וואס סע ניצט נאר צו שמחה, איז אלץ דארט גיווען אויף דעם באל.

אז זיי זענען שוין זייער פריילעך גיווארן, האט זיך דער מלך אויף גישטעלט, און האט גיזאגט צום זון, באַשר איך בין א שטערן זעהער, זע איך אז דו וועסט אמאל אראפ פון דער מלוכה, בִּיך זאלסטו זעהן אז דו זאלסט ניט האבן קיין עצבות (דהיינו קיין טרויעריקייט) אז דו וועסט אראפ פון דער מלוכה, נאר דו זאלסט פריילעך זיין. און אז דו וועסט פריילעך זיין וועל איך אויף פריילעך זיין,

אפילו אז דו וועסט האבן עצבות, וועל איך אויף פריילעך זיין, וואס דו ביסט קיין מלך ניט, ווארן דו קערסט זיך קיין מלך ניט צו זיין, ווארן דו ביסט זיך ניט פריילעך. (פלומר אז דו ביסט אזוי איין מענטש וואס דו קאנסט דיך ניט דערהאלטן אז דו זאלסט תמיד פריילעך זיין אפילו אז דו גייסט אראפ פון דער מלוכה, קערסטו ניט זיין קיין מלך) לויטמיר אז דו וועסט פריילעך זיין, וועל איך משונה פריילעך זיין.

האט דער בן מלך אפגינומען די מלוכה זייער שארף. און ער האט זיך גימאכט שרי מלוכה. און האט גיהאט דוכסים און שרים און חיל. און דער בן מלך איז גיווען א חכם, און ער האט זייער ליב גיהאט חכמה. און סע איז ביי איהם גיווען גרויסע חכמים.

מעשה אמאל איז גיווען א מלך, דער מלך האט גיהאט א בן יחיד, האט דער מלך גיוואלט אפגיבן די מלוכה זיין זון בחייו (דהיינו פאר זיין לעבן) האט ער גימאכט א גרויסן באל. און ווען דער מלך מאכט א באל איז בוודאי זייער פריילעך. בפרט היינט, וואס ער האט אפגיבן די מלוכה זיין זון באם לעבן. איז א וודאי גיווען זייער א גרויסע שמחה.

און סע איז דארט גיווען אויף דעם באל אלע שרי מלוכה. און אלע דוכסים און אלע שררות. און מע איז זייער פריילעך גיווען אויף דעם באל.

און די מדינה האט אויף הנאה גיהאט פון דעם וואס דער מלך גיט אפ די מלוכה זיין זון באם לעבן. ווארן סע איז איין גרויסער כבוד דעם מלך. און סע איז דארט זייער א שמחה גיווען. און סע איז דארט גיווען אלערליי זאכן פון שמחה. קאפעלייעס און קאמעדייעס און דעסט גלייכן, און אלדינג

און ווער סע איז צו איהם גיקומען מיט עפעס
א חכמה, איז ער ביי איהם זייער חשוב
גיווען. און ער פלעגט זיי גיבן גרויס כבוד און
עשירות פאר דער חכמה.

וואס איטליכער האט גיוואלט האט ער
איהם גיגיבן. איינער האט גיוואלט געלט,
האט ער אים גיגיבן געלט. איינער האט
גיוואלט כבוד, האט ער איהם גיגיבן כבוד.
אלץ פאר דער חכמה.

און מחמת סע איז ביי איהם זייער חשוב גיווען
חכמה. האבן זיי זיך אלע גינומען צו חכמה,
און די גאנצע מדינה האט עוסק גיווען אין
חכמות. ווארן דער האט גיוואלט געלט. כדי
ער זאל נעמען געלט דערפאר. און דער האט
גיוואלט חשיבות און כבוד.

און מחמת זיי האבן אלע עוסק גיווען נאר אין
חכמות איבער דעם האבן זיי דארט אין דער
מדינה פארגעסן תכסיסי מלחמה (פלומו ווי
אזוי א מלחמה צו פירן) ווארן זיי האבן אלע
עוסק גיווען נאר אין חכמות.

ביז דער קלענצטער פון דער מדינה. איז
גיווען דער גרעסטער חכם אין איין אנדערע
מדינה. און די חכמים פון דער מדינה זענען
גיווען זייער ווילד גרויסע חכמים. ומחמת די
חכמות, זענען די חכמים פון דער מדינה
אריין גיפאלן אין אפיקורסות אריין.

און האבן דעם בן מלך אויף אריין גיצויגן אין
אפיקורסות אריין. לושמיר דעם פראסטן

עולם האט דאס ניט גישאט, זיי זענען ניט
אריין גיפאלן אין דעם אפיקורסות אריין.
ווארן סע גיווען א גרויס טיפקייט אין זייער
חכמה פון די חכמים. האט דער פראסטער
עולם ניט גיקאנט אריין גיין אין זייערע
חכמות. איבער דעם האט עס זיי ניט גישאט.
נאר די חכמים און דער בן מלך זענען
אפיקורסים גיווארן.

און דער בן מלך מחמת סע איז אין איהם גיווען
טוב, ווארן ער איז גיבוירן גיווארן מיט טוב,
און ער האט גיהאט גוטע מדות. פלעגט ער
זיך צו דערמאנען אלע מאל, וואו בין איך אין
דער וועלט. וואס טוה איך. און פלעגט זייער
א גרויסן קרעכץ טאן, און פלעגט זייער
זיפצן דרויף.

ער פלעגט זיך דערמאנען, וואס טייטש איך
זאל פארגיין אין אזוינע זאכן, וואס טוט זיך
מיט מיר, וואו בין איך אין דער וועלט, און
פלעגט זייער זיפצן. לושמיר תיכף ווי באלד
ער האט אנגיהויבן צו ניצן מיט זיין שכל, איז
וידער ביי איהם שטארק גיווארן די חכמות
פון אפיקורסות.

און אזוי איז גיווען כמה פעמים, וואס ער
פלעגט זיך אלץ צו דערמאנען וואו איז ער
אין דער וועלט, וואס טוט ער וכו' כנ"ל. און
פלעגט קרעכצן און זיפצן. נאר תיכף ווי ער
האט אנגיהויבן צו ניצן מיט דעם שכל, איז
ביי איהם וידער שטארק גיווארן דאס
אפיקורסות כנ"ל.

לאמיר זיין פאר הערן

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלערס (1)

- א. אסאך כבוד ☐
 חכמה ☐
 וואס האט דער קעניג געגעבן פאר א חכמה? ☐
 געלד ☐
 כבוד ☐
 ביידע תשובות זענען ריכטיג ☐
 וואס האט מען פארגעסן אין די מדינה? ☐
 זייער לערנען ☐
 תכסיסי מלחמה ☐
 זייער חכמה ☐
 ח. וואס האט פאסירט צום בן המלך און צו די גרויסע חכמים? ☐
 זיי זענען אריינגעפאלן אין אפיקורסות ☐
 זיי זענען שוואך געווארן ☐
 זיי האבן זיך געשטארקט אין עבודת השם ☐
 ט. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך? ☐
 יא ☐
 נ"ן ☐
 א חלק ☐

- א. שאלת זכות: אין וועלכע חודש האט דער רבי אנגעהויבן דערציילן די מעשה? ☐
 סיון ☐
 אדר ☐
 אסאך ☐
 ב. פארוואס האט דער קעניג געמאכט א סעודה? ☐
 ווייל ער האט געזיגט א מלחמה ☐
 ווייל ער האט איבערגעגעבן די מלוכה פאר זיין זון ☐
 לכבוד זיי געבורט'ס טאג ☐
 ג. וועלכע זאכן פון שמחה איז דארטן געווען? ☐
 קאפעלייעס ☐
 קאמעדייעס ☐
 ביידע תשובות זענען ריכטיג ☐
 ד. וואס זאגט ער פאר זיין זון צו טוהן ווען ער וועט אראפ פון דער מלוכה? ☐
 אנטלויפן פון די מדינה ☐
 ער זאל נישט לאזן א צווייטן זיין א מלך ☐
 ער זאל זיין פרייליך ☐
 ה. וואס האט דער בן המלך זייער ליב געהאט? ☐
 צו שיכור'ן ☐

טיפער געטראכט

ביי וועלכע נאך מעשה דערציילט דער רבי אויך א מלך וואס האט געהאט א בן יחיד און האט אים אפ גיגעבן די מלוכה?
 ביי וועלכע נאך מעשה שטייט "ווי בן איך אין דער וועלט"?

תשובות אויף די מעשה פון דער בעל תפילה (18)

וויפל מאל ווערט דערמאנט "תורה" אין די מעשה פון דער בעל תפילה? 4 מאל

איז דער בעל תפילה גיקומען צו איין שומר. און האט אנגעהויבן מיט אים צו שמוסין פון דעם תכלית. באַשר אז דער עיקר תכלית איז נאר נאָטס דינסט. **תורה** און תפילה און מעשים טובים

דערנאך איז דער בעל תפילה אריין גיגאנגען אין שטאט אריין... נאר דער עיקר תכלית איז אז מען זאל נאר עוסק זיין אין **תורה** און תפילה

האט דער בעל תפילה מיט זיי **גילערניט**. און האט זיי גיעפנט די אויגן

און זיי האבן אלע עוסק גיווען נאר אין **תורה** און תפילה און תשובה און מעשים טובים

**דעם רבי'ס
מעשיות**

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש-קדשים', לופטער 'סודות-התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס-ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com